

Óli Jacobsen

Betesda 100 ár: Lina hitti Dollan á kristiligum mæti

Lina hitti Dollan á mæti í Edinburgh 7. november 1903. Hetta kom at fáa týðning fyri Viðareiði og harvið eisini fyri Klaksvík

2. partur

Fyrri partur endaði við, at Lina í Naade og Sandhed greiddi frá sær sjálvari. Hon helt fram:

Da jeg var 24 Aar gammel gik jeg en Lørdag aften til evangeliskt Møde i Carubbers Close, High Street, Edinburgh. Der var flere som talte, og ved Mødets Afslutning, kom en af Talerne til mig og talte til mig om min Sjæls Frelse.

Hetta endaði við, at hon varð umvend. Tað skilst, at hon leingi hevði drigist við sálarligan ófrið. Tað er ógvuliga sannlíkt, at Lina eisini er komin at kenna Dollan á hesum mæti. Hann kann saktans eisini hava verið "missionæren," sum hon segði hava tosað við seg aftaná mætið.

Carubbers Close hevur tann felagsskap við Betesda, at báðar samkomur hava trúboðarar í Papa New Guinea. Hjá Betesda er tað Petur Hansen, og eitt umboð fyri Carrubbers Close hevur hitt Petur í New Guinea.

Slapp ikki aftur til Congo

Nú Dollin hevði gjørt síni ørindi í Bretlandi at boða frá viðferðini av fólkinum, vildi hann sleppa aftur til Congo. Ein trupulleiki var, at bráa sinni gjørdi hann ringan at samstarva við. Tí var móttøða millum hansara egnu felagar í Congo ímóti, at hann kom aftur.

Í mai boðar Dollin missiónini frá, at hann ætlaði sær at giftast. Missiónin helt, at hetta kom at økja um trupulleikarnar at sleppa aftur til Congo. Missiónin kundi náttúrliga ikki senda ein fyri hana heilt okendan persón á missiónsmarkina. At Lina eftir øllum at døma hevði roynst væl er tó eingin ivi um.

Aftaná virkseimi í 100 ár er Betesda ógvuliga sjónligt í Klaksvík

Men Dollin vildi honum líkt ikki bíða, og hann giftist sum ætlað 20. mai, tá ið tey høvdu kenst eitt hálv ár.

Men, tað sum avgjórði spurningin, um Kongo var at belgiska stjórnin noktaði Dollanum loyvi at sleppa til landið. Hann hevði longu skatt teirra áhugamál so nógv, at best var at halda honum burtur. Eitt betri ummæli kundi hann ikki fáa.

Balolo missiónin samtykti tískil, at hon vildi gjalda honum ferðaseðilin til eitt hvørt annað pláss, har hann vildi virka.

Ljósmyndir í Havn og Viðareiði

Hetta gjørdist Føroyar. Dollin var í mars-mai 1904 í Føroyum at kanna móguleikarnar at virka her. Tá nýtti hann eisini høvið at vísa tær ljósmyndir, sum hann hevði víst í Bretlandi.

Umframt í Klubbanum í Havn var hann eisini á Viðareiði. Lina var komin við honum til Føroya, tí er hann farin til Viðareiðis.

Fyrstu tvey kvøldini vórðu vístar myndir frá Congo. Hetta var fyrstu ferð yvirhøvur, at ljósmyndir vóru vístar á Viðareiði. So hetta hevur verið serliga forkunnugt. Triðja kvøldið var bibilskur

fyrilestur. Her var fult av fólki til bæði tiltøkini.

Stutt eftir, at tey bæði vóru gift, fluttu tey til Føroya og Balolo missiónin rindaði tey 10 pundini, sum ferðin kostaði. Tey búsettust úti við Landavegin í húsunum, sum nú eru nr. 54.

Tað er lítið skrivligt um virkseimið í Føroyum. Fremsta keldan er frásagnir í enska blaðnum Echoes of Service, sum 1-2 ferðir árliga hevði frásøgn frá Dollanum. Hesar greinir eru í fullari longd endurgivnar í bókunum um Dollan, og tær geva eina góða mynd

av hesi tíðini bæði andaliga og tímiliga.

Frásøgn frá einum mæti

Ein styrki hjá Dollanum var, at hann var ógvuliga karismatiskur og dugdi væl at tosa til kenslurnar á fólki. Hetta hevði hann eisini víst í Congomálinum. Hann greiddi frá, at aftaná eitt mæti kundi tað henda, at bæði talari og mætisfólk sótu og grótu.

Hetta samsvarar eisini væl við eina lýsing av einum mæti, sum ein dulnevndur Høgri Nev hevði í Varðanum, har m.a. varð sagt:

"Nú sat Simun í salinum, eitt lítið hús, sum eingin búði í, og lurtaði hugagóður eftir einum longum, guldæmdum trúboðara, sum nú var høvuðsprestur í sektini. Hesin fremmandi maður talaði føroyskt, eitt margháttligt føroyskt, sum ein útlendingur. Hann sang orðini út og segði „Gúd“ og „kjeru vinir“ í øðrum hvørjum orði. Tað var skilligt, at Guds eldur var inni í honum, og tað kendist, sum hesin eldur hevði brent seg gjøgnum hold og húð og hevði givið honum hetta dæmið. Her var ein manandi og vekjandi tala hildin.."

At Dollin var guldæmdur komst av malaríasjúkuni, sum hann drógst við Men ein styrki var eisini Lina. Hon sang so ótrúliga væl og var eisini kend at vera blíð at koma inn til.

Umframt at hava eina góða songrødd høvdu tey eisini ferðaorgul, sum Lina spældi upp á. Hetta var fyrsta ferðaorgul í Føroyum, og var tí serliga forkunnugt.

Mamma Linu, Katrina, er helst flutt við teimum til Føroya. Ábendingar eru um, at tá átti hon ongan eftir í Leith. Hon doyði í 1907 og er jarðað í gamla kirkjugarði í Havn. Dollin kom seinni at liggja næstan beint undir liðuni á henni.

Fyrst og fremst Viðareiði

Tey bæði ferðaðust um alt landi, og vóru vist í hvørjari bygd í landinum. Men Viðareiði kom í fyrstu røð. Orsøkin var sambandið hjá Linu til Viðareiði.

Fyrsta frásøgnin til Echoes of Service er í februar 1905. Hon byrjar á Viðareiði, har tey hava verið í níggu dagar. Roykstovan, har mætið vóru, var alt ov lítil. Hurðar millum skilarúm vórðu tiknar niður, kortini sluppu ikki øll inn.

Í mai 1905 er aftur frásøgn frá Viðareiði, og framvegis er tørvur á størri høl.

Í 1908 fær Dollin eitt ljósmyndatól, sum hann kundi nýta í sambandi við mætið. So nú er henda tøkkin komin til Føroya.

Í 1909 arvaði Lina eina hús á Viðareiði frá mammu síni, og hesi

Fyrsti salur á Viðareiði. Hetta vóru hús sum Lina arvaði

